

حافظ
شریت قند و گلاب از لب یارم فرمود
نرگس او که طیب دل بیمار من است

صفحه از: علیرضا بهرامی

صفحه آخر

همشهری: www.hamshahronline.ir
سایت روزنامه: newspaper.hamshahronline.ir

دفتر مرکزی: تهران، خیابان ولیعصر (عج)، کوچه شهید سید کمال فرشی، شماره ۱۴
کد پستی: ۴۵۹۵۴-۱۹۶۶۴ تهران، صندوق پستی ۱۹۳۹۵۵۴۴
تلفن: ۲۲۰۲۳۰۰۰، ۲۲۰۲۳۰۰۰۰، ۲۲۰۴۶۰۶۷

پذیرش آگهی: ۸۳۲۱۰۰۰
چاپ: همشهری
تلفن: ۲۸۰۷۵۰۰۰
توزیع و اشتراک: موسسه نشر گستر امروز نوین
تلفن توزیع: ۶۱۹۳۳۰۰۰
تلفن اشتراک: ۶۱۹۳۳۱۱۴

حضرت امیر المؤمنین علی(ع)
سخت ترین گناهان گناهی است که گناهکار آن را ناچیز بشمارد.

اذان ظهر: ۱۲:۰۳ غروب آفتاب: ۱۸:۴۲
اذان مغرب: ۱۹:۰۱ نیمه شب شرعی: ۲۳:۰۸
اذان صبح فردا: ۳:۵۴ طلوع آفتاب فردا: ۵:۳۴

ایران‌شهر:
■ دبیر: زهرا عباسی
تندیسچی:
■ مدیر: عیسی محمدی
■ دبیر: مریم سرخوش
سرخ:
■ مدیر: جواد عزیزی
■ مدیر: محمد جعفری
خاستنیها:
■ دبیر: ساسان شادمان
■ دبیر: زهرا خلجی
سرزمین من:
■ دبیر: محمد باریکاتی

جامعه:
■ دبیر: شهیمه طباطبایی
گزارش:
■ دبیر: مسعود میر
■ دبیر: فاطمه عسگری‌نیا
۲۴ (سینما و تلویزیون):
■ دبیر: سعید مروی
■ دبیر: علیرضا محمودی
صفحه آخر:
■ دبیر: جواد نصرتی

طرح و گرافیک:
■ دبیر: محمدعلی حلیمی

خیابان کافه و هنر

سیدشوش طباطبایی پور | محله ایران‌شهر را به خانه هنرمندان و کافه‌های اطرافش می‌شناسند؛ فضاهایی که این محله پایتخت را به باتوق هنرمندان و هنردوستان و البته شکم‌دوستان در مرکز شهر تبدیل کرده است. نزدیکی اینجا به خیابان کریم‌خان زند و کتاب‌فروشی‌هایش و همچنین دفتر انتشارات کمک‌آموزشی اداره آموزش و پرورش و فروشگاه کرده است. خلاصه اگر اهل تهرانگردی هستید و دلتان می‌خواهد تاریخ تهران را مرور کنید، یا ما در کوچه‌های باریک و خیابان‌های پر از درختان کهنسال این محله قدم بزنید.

تاریخش

می‌گویند در عهد قاجار، یکی از کارکنان سفارت پادشاهی اتریش - مجارستان، مردی خوش‌برخورد و فارسی‌دان به نام «آنتوان فیشر» بود که مال و منالی به هم زده بود و در محله‌ای بی‌بار و بر خارج از دروازه‌های پایتخت، زمینی خرید و آنجا را با کمک معماران ایرانی آباد کرد و بر سر باغش، یک قطعه کاشی گذاشت که روی آن نوشته بود: «فیشر آباد». آهسته‌آهسته اطراف این باغ هم آباد شد و خلاصه محله‌ای متولد شد که به آن فیشر آباد می‌گفتند؛ محله‌ای که حالا همان محله ایران‌شهر خودمان است و آن باغ، همان بوستان هنرمندان است در قلب محله.

خانه هنرمندان

در زمان پهلوی اول، شهرداری تهران زمین‌های اطراف عمارت فیشر آباد را فروخت و این محله گسترش پیدا کرد اما پس از شهریور ۱۳۲۰ شمسی و در زمان اشغال ایران، این باغ انبار تسلیحات متفقین شد و ساختمان‌های نظامی به آن اضافه شد و پس از خروج آنها، تا حدی بافت نظامی خود را حفظ کرد. پس از انقلاب، این بنا در اختیار شهرداری درآمد و در سال ۱۳۷۷ اقرار شد این فضا را بازسازی و به مکانی فرهنگی هنری تبدیل کنند و اینگونه شد که بوستان و خانه هنرمندان در سال ۱۳۷۸ بازگشایی شد. طرح بازسازی عمارت اکنون خانه هنرمندان را «بیزن شفاعی» معمار ایرانی و فارغ‌التحصیل دانشگاه تهران به‌عهده داشت. حالا در این مرکز پرطرفدار، رویدادهای فرهنگی و هنری گوناگونی چون برپایی نشست‌های فرهنگی در سالن آن، نمایش فیلم و اجرای نمایش، برپایی نمایشگاه‌های هنری در گالری‌های آن و... برگزار می‌شود.

دیگر بناهای تاریخی محله

تعدادی بناهای قدیمی هنوز که هنوز است در این محله، سرپا هستند. برخی از آنها این روزها به کافه‌های دنج تبدیل شده‌اند و گردشگران را به‌سوی خود می‌کشاند. اما اگر بخواهیم به‌غیر از خانه هنرمندان به دیگر بناهای قدیمی و مهم محله ایران‌شهر اشاره کنیم، می‌توانیم از خانه علامه دهخدا، بنیانگذار لغتنامه دهخدا نام ببریم؛ خانه‌ای که بعد از وفات او و تا اواسط دهه ۳۰، در اختیار مؤسسه لغتنامه دهخدا قرار گرفت. هتل باباطاهر و دفتر قدیمی شرکت «تی‌بی‌تی» هم از دیگر بناهای قدیمی این محله است.

جهان پهلوان تختی

دلیل مرگ جهان پهلوان تختی، هنوز در حاله‌ای از ابهام است، اما چیزی که همواره روشن است، مردم‌داری و منش پهلوانی تختی است که ایرانیان را شیفته خود کرد. اما موضوع دیگری از زندگی او که به این محله گره خورده، هتل محل اقامتش در زمان مرگ است. این هتل به نام آتلانتیک در محله ایران‌شهر بود که حالا نامش هتل اطلس است.

اکتونش

همانگونه که گفته شد، علاوه بر جاذبه بوستان و خانه هنرمندان، کافه‌ها و رستوران‌های زیادی در این محله وجود دارند که برخی از آنها، در خانه‌های قدیمی و بازسازی شده محل برپا هستند. همچنین این محله، سال‌هاست که به بورس لوازم اداری معروف است.

عکس: همشهری | محمد عباسی نژاد

بهشت در کوچه پس کوچه‌های شهر

بهار، کوچه‌های سرسبز تهران را چنان باطراوت کرده که هر کدامشان یک مقصد گردشگری شده‌اند

کوچه‌هایی که پر درخت و سرسبز ماندند و زیبایی‌شان در بهار چندین برابر می‌شود و می‌توان به چشم تفرجگاه بهاری به آنها نگاه کرد. پس تا هوا هنوز گرم نشده و بهار پذیرایمان است، سسری به این معیار بزنید و با پیاده‌روی در آنها ریه‌ها بتان را از هوای دلچسب بهاری پر کنید. کاربران فضای مجازی در این روزهای خوش آب‌وهوا سر ذوق آمده اند و تصاویر زیادی از کوچه باغ‌ها در شبکه‌های اجتماعی منتشر کرده‌اند. این تصاویر و چند عکس از عکاس همشهری را در ادامه ببینید.

کوچه‌ها قدیمی ترین گذرها و عرصه‌های عمومی تهران بودند که با تغییر کالبدی از باغ و زمین‌های سرسبز به شهر، خیلی پیش تر از «خیابان‌ها» شکل گرفتند؛ کوچه‌های بار یک و خشتی که عمدتاً با نام‌هایی مانند «کوچه باغ» و «کوچه درختی» در پس و پیش خانه‌ها، جای داشتند و تعدادشان نیز انگشت‌شمار بود. با اینکه سال‌هاست بسیاری از باغ‌ها جایشان را به ساختمان‌های عریض و طویل داده‌اند، هنوز هم هستند

فاطمه عباسی

نیاوران

از پارک‌کوی که به سمت نیاوران بروید، اکثر کوچه‌های خیابان ولیعصر (عج)، کوچه‌باغ‌هایی هستند که هنوز هم بافت قدیمی خود را حفظ کرده‌اند و در این فصل زیبایی‌شان وصف‌ناپذیر است. معمار ایرانی و فارغ‌التحصیل دانشگاه تهران به‌عهده داشت. حالا در این مرکز پرطرفدار، رویدادهای فرهنگی و هنری گوناگونی چون برپایی نشست‌های فرهنگی در سالن آن، نمایش فیلم و اجرای نمایش، برپایی نمایشگاه‌های هنری در گالری‌های آن و... برگزار می‌شود.

درکه

محله درکه در دامنه کوه‌های شمالی تهران مکانی مناسب برای پیاده‌روی و کوهپیمایی است. پوشش درختان در حاشیه دره کوهستانی درکه، باعث شده تا کوچه‌های درختی بسیار متنوعی در این محله به‌وجود آید.

ازگل

ازگل یکی از محله‌های شمال تهران است که در شرق تجریش قرار دارد. این محله در گذشته روستایی از توابع شمیرانات بود و حالا بخشی از پایتخت است. با این حال، همچنان کوچه‌باغ‌های پر درختی در محله ازگل وجود دارد که می‌توان از آنها گذر کرد و از زیبایی آنها لذت برد.

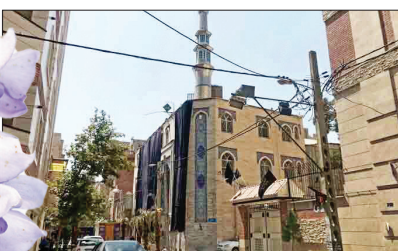
باغ فردوس

مکت

محله باغ فردوس در منطقه شمیران یکی از محله‌های سرسبز و پر درخت تهران است که کوچه‌های درختی بسیاری دارد. عمارت باغ فردوس در این محله قرار دارد که به موزه سینما تبدیل شده است. کوچه‌های اطراف عمارت باغ فردوس پر درخت و دیدنی هستند. در این کوچه‌ها همچنان خانه‌های قدیمی با حیاط‌های بزرگ و درختان بلند دیده می‌شوند که توجه هر رهگذری را جلب می‌کنند. یکی از کوچه‌های زیبا با خانه‌های قدیمی در اطراف باغ فردوس، کوچه ساور است که همچنان سرسبزی خود را حفظ کرده است و از کوچه‌های درختی تهران محسوب می‌شود.

تهرانگرام

چهارراه مخابرات یا نگرانی

کمتر کسی از ساکنان شرق تهران هست که چهارراه تلفنخانه را نشناسد. این چهارراه در ضلع جنوبی میدان هفت‌حوض (نبوت امروزی) قرار دارد و به لحاظ تقسیم‌بندی، بخشی از محله مدائن به‌حساب می‌آید و در واقع، چهارراه تلفنخانه با خیابان شهید ثانی داخل دارد. از گذشته اهالی محله مدائن این چهارراه را با نام تلفنخانه می‌شناسند و تاکنون هم این نام حفظ شده و در میان اهالی رایج است. درست در ضلع شمال خیابان شهید ثانی در سمت راست مرکز تلفن نبوت قرار دارد که تأسیس آن به سال ۱۳۲۰ شمسی یعنی همان زمان که محله نارمک برای سکونت فرهنگیان آموزش و پرورش ساخته شد برمی‌گردد. با توجه به اینکه تا قبل از آن اهالی سترسی به تلفن نداشتند از ایجاد چنین مکانی خوشحال بودند و در نهایت به‌دلیل وجود ایسن مخابرات در این چهارراه، نام آن را چهارراه تلفنخانه گذاشتند. این چهارراه باتوق پدر و مادرهای نگرانی بود که برای اینکه از احوال عزیزانشان باخبر شوند به تلفنخانه مخابرات مراجعه می‌کردند؛ به همین دلیل بین قدیمی‌ها به چهارراه نگرانی هم معروف شد. نام اولیه ساختمانی که در این چهارراه ساخته شد تلفنخانه بود و به مرور زمان به مخابرات و امروزه به مرکز تلفن نبوت تغییر نام داده است.

تهران نامه

فراش پست‌های تهران

مردم تهران قدیم نامه را از طریق تاجران به آشنایان خود در شهرهای دیگر ارسال می‌کردند. امیرکبیر سال ۱۲۲۶ به فکر راه‌اندازی پست‌خانه افتاد. نخستین قانون پستی کشورمان، سال ۱۲۸۹ به‌تصویب دولت رسید. این پست‌خانه در سرای امیر و در دل محله بازار تهران قرار داشت. آن زمان به کارکنان پست‌خانه «غلام‌پست» می‌گفتند. آنها پله‌ورهایی (دوره‌گردهایی) بودند که حین کاسی به محله‌ها، کار پست را هم انجام می‌دادند، ولی بعدها با تثبیت این شغل، به «فراش پست» تغییر نام دادند. وسیله حمل‌ونقل مرسولات، ابتدا سب بود که بعدها این کار به‌تدریج با گاری، دلیجان، کالسکه، دوچرخه و خودرو انجام شد.

دیروزنامه

یک قاب و ۲ بزرگداشت

عکس روز ۳۰ سال پیش که روز پنجشنبه، ۱۹ فروردین سال ۱۳۷۴ در صفحه ۱۶ روزنامه همشهری منتشر شده، آویزی خاص دارد؛ اول اینکه این عکس، برای بزرگداشت شاعر نوپرداز و طبیعت‌گرای معاصر، سهراب سپهری، سنگ قبرش را به تصویر کشیده و شعر زیبایی «به کنار من اگر می‌آیید، نرم و آهسته بیایید، مبادا که ترک بردارد، چینی نازک تنهایی من» را به ما یادآور می‌شود و دوم، نام خاطر‌دانگیز عکاس و تصویرسایه‌او در این عکس است؛ اسمی که برای همکاران ما در روزنامه همشهری، نامی آشناست؛ شهید محمد کر بلائی احمد که از عکاسان خوش‌ذوق سرویس عکس روزنامه همشهری بود و در سانحه سقوط هواپیمای سی ۱۳۰ حامل خبرنگاران در آذرماه ۱۳۸۴ به شهادت رسید. یاد و خاطره همه بزرگان این سرزمین گرامی باد.

